

Chuyện phiếm ngày tết: MẸ NG TẾT CON CẬP

Tác Giả: Trà Lữ

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 19:26

Thầy chúng tôi gọi ngày cúng ông Táo là ngày 23 tháng Chạp, ông Táo Hoè bỏ o gọi nhẩy là sai, không đúng truyền thống. Khi xưa cha ông chúng ta không nói ngày 23 tháng Chạp mà nói ngày 23 Tết, vì là ngày cúng bái vào mùa tết. Ngày này vua天子 quan đứu niệm phong ấn tín rồi cúng vào kho. Ăn tết xong,天子 ngày mừng Bày tết, ngày hái cây nêu, bày giỗ vua quan mới làm lễ khai ấn đứu mứu năm làm việc mới. Tết cúng vua quan cho天子 thần dân đứu ăn tết đúng 2 tuần lễ. Tết dân gian còn kéo dài hơn nữa vì sau ngày Mừng Bày thì mới bắt đứu các lễ Hội Chùa Hội ng, lễ Hội Quan Hội Bức Ninh. Tháng Giêng là tháng ăn chơi mà.

Hai Cô Huơ Cao Xuân và Tôn Nữ thì mê ông Táo Hoè nhẩy đứu đứu, coi ông nhẩy thánh sảng. Ông Táo Hoè nhẩy máu tứu, thầy hai cô thềm nghe chuyện nên ông hỏi: Hai cô có biết chuyện truyền thống bé viết thư xin em nhi ông già Santa Claus không? Chẳng riêng gì hai cô mà cả làng ngứu ra, ông bèn thầy ngứu ngứu kứu: Cả cuứi năm là trẻ con đứu đây gọi thư cho ông già Santa Claus xin quà. Bả đó ông nhẩy đứu cứu cả mứu tứu ngứu bé. Nó viết rứu ngứu nó là đứu a con đứu cứu nhẩy trong nhà nên nó buồn lắm, nó xin ông già Santa Claus cho nó mứu tứu a em. Ông liứu nứu lứu: Ta rứu tứu nứu lòng cho con mứu tứu a em miứu nứu là con gọi mứu con lên đây vì ta mứu tứu đêm. Nghe đứu nứu đây thì cả làng cứu i bỏ ra. Cô Cao Xuân thì kêu lên: Gứu mứu cái Bác này!

À, mà tôi chả kứu chuyện quà tết cả ông Táo Hoè. Ông mang tứu miứu nứu trung Canada về đứu tứu Toronto này mứu tứu thùng quà, nào bánh chứu ngứu cả chú em Paul, nào cá chép đông lứu nh cả chính ông. Các cứu còn nhẩy chuyện chú Paul này chả. Về chứu ngứu chú đã nhứp đứu o Công Giáo, không nhứu ngứu nhứp đứu o mà còn sảng đứu o rứu tứu đứu nứu thân. Về chứu ngứu chú phứu trách trông coi nhứu ngứu i vô gia cả đứu nứu ngứu nhứu qua đêm đứu nhà thư, sáng sứu mứu về chứu ngứu chú đứu nứu thu đứu nứu rứu i cho hái sáng. Ban đứu vứu chứu ngứu chú cho hái cà phê bánh mì, về sau thì cà phê bánh mì kứp chả, rứu i xôi đứu, rứu i cứu mứu chiền.

Thét mứu tứu hỏi bây giứu không nhứu ngứu ngứu i vô gia cả mà cả ông cha xứu cả sáng sáng là đứu nứu xin về chứu ngứu chú cho ăn đứu mứu tâm. Tết tết năm ngoái, về chứu ngứu chú gói bánh chứu ngứu. Bây giứu nhà thư mê bánh chứu ngứu VN mứu i ghé chả. Món ăn VN có bừa, các cứu thầy chả. Năm nay Chú Paul gọi sang tết làng mứu tứu cứp bánh chứu ngứu. Cứp bánh này đã đứu cứu Ông Táo Hoè đứu trên bàn thư.

Vì ông giứu chả cứu trẻ ngứu ban thư chả cứu tứu trong làng nên ông về a lo bứu a cúng ông Táo, về a lo gói bánh chứu ngứu, về a lo lứp bàn thư tứu.

Trong năm, cái thú tiêu khiển cả ông là thú đi câu. Nghe ông tứu đi câu thì ai cũng mê. Ông bỏ o ngày xưa đi câu ngứu i trên bứu đã thầy sứu ngứu lứu mứu. Nay nha, khi bứu nứu đã chả nứu đứu cứu đứu a đứu mứu thì bứu nứu đứu tứu ghứu ngứu i, lứu y cứu nứu câu ra, móc mứu i và ném dây. Dây có cứu tứu cứu chừ nên mứu i câu đứu ngứu

Chuyện phiếm ngày tết: MÙNG TẾT CON CÁP

Tác Giả: Trà Lữ

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 19:26

yên mặt ch... cá đ... n, cái phao n... b... p... nh. Bấy giờ là lúc ch... các... n, là lúc sung s... ng c... k... c... a... n. B... n ng... m nhìn c... nh v... t xung quanh, b... n l... y bình th... y rót cà phê nóng ra nhâm nhi, b... n phì phà đ... u thu... c, b... n b... t đ... u chuy... n trò v... i m... y ng... i ng... i câu chung quanh, ôi sao mà s... ng th... . R... i cá c... n câu, b... n gi... ng co v... i cá, r... i b... t con cá b... vào gi... . Ôi sung s... ng cách gì. Cu... i ngày th... nào trong gi... cũng có vài con lóc, con rô. Đ... y là câu ng... i b... ki... u ngày x... a. Bấy giờ dân câu không ng... i b... mà l... i d... i n... c. Còn s... ng h... n tr... c. Ai cũng m... c thêm m... t cái qu... n cao su cao t... i nách. Không ph... i tìm đ... a đ... m gì c... . C... th... y ch... nào đồng dân câu là bi... t ch... đó nhi... u cá. Ngày x... a thì cá rô cá trê cá lóc, bây giờ thì cá bass, cá pike, cá chép. Con nào con n... y to t... ch... ng. H... ng năm c... mùa l... T... n c... a Canada là mùa câu cá b... n, tên ti... ng Anh là cá flounder. Ngày nào đ... c báo th... y tin ‘Flounder Run’ thì ngày đó dân câu r... nhau đi đông nh... h... i. Flounder Run là ngày cá b... n t... xa ch... y vào b... đ... sinh đ... .

Ông ODP nghe chuy... n câu cá thì thích l... m. Ông cũng mê đi câu cu... i tu... n. Ông nhìn ông T... Hoè r... i h... i: B... n có bi... t m... t câu danh ngôn v... câu cá không? Câu h... i này t... ng quát quá làm sao mà ai bi... t đ... c. Th... y c... làng ng... ra h... t thì ông ODP tr... l... i: Đó là câu: Cho ng... i nào con cá là cho ng... i đó m... t b... a ăn. Còn day ng... i nào câu cá là cho ng... i đó th... c ăn c... đ... i. Ông T... Hoè đáp ngay: Tôi có bi... t câu này, nh... ng dân câu đã nói khác đi: “ Cho ng... i đàn ông con cá là b... t ng... i v... m... t công n... u m... t b... a ăn, còn đ... y m... t ng... i đàn ông câu cá là cho ông này cái c... chính đáng đ... tr... n v... đi ch... i tr... n cu... i tu... n ”. Phe các bà có v... thích câu này quá, bà nào cũng g... t gù khen là câu nói chí lý.

Ông T... Hoè đã mang ba con cá chép v... làng. Con cá to nh... cái r... . Ông ph... i đ... chúng trong đ... ng đồng l... nh. M... t con ăn ngày cúng ông Táo đ... ông có cá c... i v... tr... i. Còn 2 con n... a thì ăn vào ngày M... ng M... t T... t. S... dĩ ăn cá chép ngày đ... u năm vì ti... ng Hán g... i cá là Ng... , đ... c lên nghe nh... ‘đ... ’, t... c là đ... gi... , ăn cá thì đ... c đ... gi... c... năm, cũng nh... đĩa trái cây trên bàn th... g... m trái m... ng c... u, trái d... a và trái xoài, ng... ý xin t... tiên cho ‘ đ... xài’. Cô Cao Xuân bèn lên ti... ng: Em th... y trên đĩa trái cây ... bàn th... th... ng bày 4 th... l... n: M... ng c... u, trái d... a, trái đu đ... , trái xoài, ng... ý xin ‘ c... u v... a đ... xài’, sao Bác l... i ch... cúng t... tiên có ba trái? Ông T... Hoè nói ngay: C... u v... a đ... xài, t... c là c... u ch... v... a đ... ăn, thì c... u làm gì! Ph... i c... u đ... xài m... i b... công c... u ch... . Ph... i đ... m... i s... ng ch... . Cô Cao Xuân li... n ch... p tay vái ông T... Hòe: Cao ki... n, cao ki... n! Em xin bái l... y s... ph... !

Sau b... a cúng Ông Táo thì ông T... Hoè ho... ch đ... nh vi... c n... u bánh ch... ng. Năm nào làng tôi cũng gói bánh và n... u chung m... t n... i. Ôi n... i bánh to quá ch... ng. Ông T... Hoè và ông ODP là tay vua, gói bánh không c... n dùng khuôn, còn chúng tôi là tay m... , dùng khuôn mà lúc l... y bánh ra, nhi... u đ... ng v... n méo x... o. Chúng tôi b... t đ... u gói bánh t... sáng s... m 30 T... t, quá tr... a thì n... i bánh đã đ... y và b... p l... a đ... c đ... t lên. ... x... vẫn minh này, ta không n... u bánh ch... ng b... ng r... m, b... ng c... i nh... bên nhà, mà dùng b... p ga. Ng... n l... a lúc nào cũng to và s... c nóng lúc nào cũng l... n. N... i bánh đ... c đ... tính s... chín xong tr... c giao th... a. C... T... Hoè ch... huy c... mà. C... làng vây quanh n... i bánh. Bao nhiêu th... c ăn đ... c bày ra. Ăn u... ng t... đ... ng. Nói c... i râm rân. Đúng là vui nh...

Chuyện phiếm ngày tết: MẸ NG TẾT CON CẬP

Tác Giả: Trà Lũ

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 19:26

tết.

Cô B.95 là người sung sướng nhất. Cô báo bố không khí nhà bánh chưng này nó khi đi trong bao nhiêu chuyện vui. Rồi cô báo thì gian đi nhanh quá. Mẹ ngày nào sang Canada mà nay đã 15 năm rồi. Mẹ ngày nào lão còn chảnh bắt gọi tên Canada chảnh các cháu. Chảnh Ba Biên Hoà bắt chuyện này nên kẻo thay cho c. Rồi khi cô mẹ sang Canada năm 1995, cô có 2 cháu. Bên bè các cháu đến nhà chảnh toàn bên da trắng. Cô không gọi để chúng báo tên Canada nên cứ đặt tên VN cho tết ông cha. Con Elizabeth thì cô gọi là con Bé, Con Evelyn là Lyn, thằng David là Vít, thằng Bernard là thằng Be. Nghe buồn cười quá.

Chảnh Ba Biên Hoà kẻo chuyện gọi tên chảnh cô B.95 xong thì quay vào Ông Tết Hoè xin ông báo để u chảnh trình giúp vui, kẻo chuyện Cặp chảnh h. Năm nay là năm con cặp thì phải nói chuyện cặp ch. Ông Tết Hoè liền chảnh vào ông ODP: Xin báo chảnh ODP lên tiếng trả c. Nhờ có sự trong báo, ông Tết Hoè kẻo ngay. Rồi nói về cặp thì nhieu chuyện l, nhưng có một chuyện mà ít người chú ý: Cặp là một đồng y sĩ giỏi vô cùng. Chảnh các bên người nhiên phải không? Trong chuyện c tích về Chú Cuội nói rõ việc này mà. Rồi thu đó chú vào rồi kiếm c, một báo chú gọi mẹ cặp con. Chú nghĩ nhà để những con cặp này lên thì chúng sẽ sát hại dân lành nên cách hay nhất là phải trốn hủ hủ, chú liền giết chết mẹ con cặp con. Và khi đó chú nghe tiếng cặp đang về tết. Chú sợ quá nên trốn lên cây. Cặp mẹ về thấy con báo chảnh hủ hủ thì khóc và gọi mẹ thép mẹ hủ, rồi cặp mẹ ra báo sự gọi mẹ mẹ lá cây đem về để cho con. Cặp con trốn nhieu sự l, rồi mẹ mẹ con đến nhau đi chảnh khác. Chú Cuội nhieu một cây thuốc nên đã báo cây này về nhà trắng. Tết đó dân làng có ai chảnh để xin chú c. Chảnh một lá mà chú c sự để bao nhiêu người. Rồi rành Cặp là một danh y, phải không nào?

Ông H.O. bèn hỏi: Thảnh cái cây thảnh c thảnh đi u đó tên là gì và bây giờ còn không. Ông ODP liền c: Đáng l thì cây thuốc này còn trốn gian nhảnh t i l và chú cuội mà cây đó bây giờ đang mọc trên mặt trăng. Thấy nhieu dân làng trốn về người nhiên không hủ u gì c, ông kẻo tiếp: Rồi ngày xưa không ai có nhà về sinh trong nhà. Có nhu cầu thì c nhà ra về, chảnh nào thảnh mái thì cho báo tâm sự chảnh đó. Về chảnh chú Cuội cũng vậy. Chú chảnh đến là phải kiêng cái gọi cây thuốc thảnh. Một báo về chú quên l đi mà người tề ngay vào gọi cây thuốc. Cây thảnh lên để tiên nhìn thấy sự l và l đến tiên báo ng t vì hủ l nên nó sợ quá, nó liền bay lên trời.

Cảnh làng phá ra cười. Ông Tết Hoè nói thêm: Rồi rành tết phải nhảnh mà trốn gian một cây thuốc thảnh nha. Ông còn làm cho cảnh làng cười l nhảnh nhảnh a khi ông lu nhảnh con cặp. Ông báo tiếng VN khi tết bà về để có câu 'đi nhảnh cặp', tết bà về la hét chảnh thì có câu 'cặp gọi, cặp rồi'. Bà Hồ Xuân Hương gọi chảnh khảnh cặp a phải nhảnh là 'hang hùm', sách ghi rồi khi thấy ông Chiêu Hủ nhảnh máu dê đến nhảnh x thì bà đã chảnh cáo ngay: Ngày này chảnh báo cho mà bắt, chảnh nhảnh hang

Chuyện phiếm ngày tết: MẸ NG TẾT CON CẬP

Tác Giả: Trà Lũ

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 19:26

hùm chò mó tay. Bà Hò Xuân Hò ng dùng chò ‘hang hùm’ vò a lỏ vò a bỏ o, phò i không các cỏ . Xỏ a nay tí ng vẫn chỏ ng gỏ i chỏ n đó là đỏ ng thiên thai cỏ mà.

À, nói tí bà Hò Xuân Hò ng là nói tí văn chỏ ng. Xin cho tôi đỏ c lan sang chuyỏ n văn chỏ ng mỏ t chút nha. Nhân năm Cỏ p, tôi xin nói vỏ bài thơ Nhỏ Rỏ ng cỏ a Thơ Lỏ . Bài thơ này tôi cho là hay tuyỏ t vì là lỏ i cỏ a dũng sĩ mỏ t thuỏ đỏ c ngang nay thơ y mình nhỏ con cỏ p trong cũ i sỏ t sỏ thú. Tôi mê nhỏ ng câu này quá:

*Nào đâu nhỏ ng đêm vàng bên bỏ suỏ i
Ta say mỏ i đỏ ng uỏ ng ánh trắng tan
Đâu nhỏ ng ngày xỏ a chuyỏ n đỏ ng bỏ n phỏ ng ngàn
Ta lỏ ng ngỏ m giang san ta đỏ i mỏ i*

*... Hỏ i oai linh cỏ nh nỏ c non hùng vĩ
Là nỏ i gỏ ng hùm thiêng ta ngỏ trỏ
Nỏ i thên thang ta vùng vỏ y ngàn xỏ a...*

Các bỏ n có thơ y gỏ ng thơ hùng tráng không ? Cỏ p xỏ ng mình là ‘hùm thiêng’ nha. Bài này Thơ Lỏ đỏ tỏ ng nhà cách mỏ ng Nguyỏ n Tỏ ng Tam. Nỏ u bây gỏ mà tôi làm đỏ c mỏ t bài thơ nhỏ thơ này thì tôi sỏ đỏ tỏ ng Nhà Thơ Vũ Hoàng Chỏ ng. Các bỏ n có biỏ t tí sao không ? Vì Vũ Hoàng Chỏ ng là mỏ t hỏ tỏ ng trong làng văn Miỏ n Nam. Vũ Hoàng Chỏ ng dám chỏ thơ Tỏ Hỏ u trỏ c mỏ t Tỏ Hỏ u. Các bỏ n biỏ t Tỏ Hỏ u là ai rỏ i. Đây là mỏ t hung thơ n chỏ đỏ o văn thơ VC. Tôi nghe mỏ y bỏ n thân kỏ lỏ i chuyỏ n nhà thơ hỏ Vũ mó đỏ nhỏ thơ này: Sau 1975, ông nhà văn Thanh Nghiỏ tỏ bỏ ng vỏ Saigon và ngỏ i ghỏ chỏ đỏ o văn nghỏ Miỏ n Nam. Đỏ lỏ y lòng lãnh tỏ Tỏ Hỏ u, Thanh Nhỏ tỏ chỏ c mỏ t buỏ i tỏ a đằm tí nhà riêng, khách mỏ i là nhỏ ng khuôn mỏ t lỏ n trong thi đàn. Khách danh đỏ là quan Tỏ Hỏ u tỏ Hà Nỏ i vào. Chỏ nhà mỏ đỏ u chỏ ng trình bỏ ng mỏ c bình bài thơ ‘Đỏ i Đỏ i Nhỏ Ông’ cỏ a Tỏ Hỏ u viỏ t năm 1953 khi nghe tin Xít Ta Lin chỏ t. Trong bài thơ này có 2 câu mà ông cho là xuỏ t thơ n:

*Thỏ ng cha, thỏ ng mỏ , thỏ ng chỏ ng,
Thỏ ng mình thỏ ng mỏ t, thỏ ng ông thỏ ng mỏ i.*

Thanh Nghiỏ luỏ n rỏ ng: hai câu 14 chỏ thì đã có 7 chỏ thơỏ ng, còn 7 chỏ kia: cha, mỏ , chỏ ng, mình, ông, mỏ t, mỏ i, tỏ t cỏ đỏ u là nhỏ ng chỏ tỏ m thơỏ ng. Yỏ thơ mà thi thơ n Tỏ Hỏ u đã ghép

Chuyện phiếm ngày tết: MẸ NG TỐT CON CỐP

Tác Giả: Trà Lũ

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 19:26

Chúng tôi và bạn chúng thành hai câu xuất thân, tuy bút. Mẹ nhà thơ tôi tiếng Xuân Diệu, Chế Lan Viên, Huy Cận có mặt trong buổi tiệc cũng đưa lên tiếng tán tụng 2 câu thơ, cho là hai câu tuyệt bút. Và nhà thơ Miền Nam Vũ Hoàng Chương cũng góp ý. Nhà thơ họ Vũ của chúng ta vẫn ngỡ ngàng như nhếch nhếch nói nhảm. Ông chỉ xin góp đôi điều như mọi người. Rồi thì phải có họ, thì phải bắt nguồn từ sự thực. Hai câu thơ mà quý vị tán tụng là hai câu thơ như sau:

*Yêu biết mấy nghe con tôi nói,
Tiếng đưa lòng con gọi Stalin*

Vũ Hoàng Chương bảo rằng câu này không là sự thật, vì không có đứa bé nào mà câu nói đưa đi gọi là Stalin cả. Tôi chỉ không phải là sự thật này thì làm sao đưa ra sự thật tiếp theo là thơ của ông như mọi người nói. Bởi vậy hai câu thơ trên chỉ là hai câu thơ khéo chứ không phải là hai câu thơ thật. Lời phát biểu này là gáo nước đổ vào mặt mẹ quan văn nghệ VC. Không thấy ai kể thêm buổi tiệc tung hô Tố Hữu đã kể thúc nhảm thơ nào. Chỉ biết rằng sau đó ít lâu thì nhà thơ miền Nam Vũ Hoàng Chương bắt đi tù cộng sản, giữa năm 1976 thì đưa ra ngoài, ít lâu sau thì thi bá hộ Vũ qua đời.

Thấy mọi người say mê nghe ông nói về cái khí phách của Vũ Hoàng Chương, ông Tố Hữu bàn tiếp: Tôi nghĩ ta phải gọi Vũ Hoàng Chương oai hùng như chính con cộng sản trong bài Nhớ Rừng của Tố Hữu. Ông là một mãnh hổ không hề biết sợ. Vũ Hoàng Chương có cái dũng của Phùng Quán:

“ Yêu ai cũng bằng yêu, Ghét ai cũng bằng ghét. Dù ai ngon ngọt nuông chiều, Cũng không bằng yêu thành ghét Dù ai cầm dao đưa gươm, Cũng không bằng ghét thành yêu...”

Biết mình nói đã dài, ông Tố Hữu xin chấm dứt bài diễn văn. Ai cũng hít hà khen ông nói chuyện hấp dẫn quá. Ông H.O. lên tiếng: Nhân chuyện văn chương chữ nghĩa, xin cho phép tôi nghe chuyện con cộng sản đưa bàn sang chuyện ngôn ngữ mẹ đẻ VN. Rồi bạn chỉ ngôn ngữ là bạn tôi vì tôi gian. Tiếng Việt cách đây 100 năm khác với tiếng Việt bây giờ, nhất là tiếng Việt nói trong nước hiện nay. Tôi thấy việc này rất rõ khi đọc bài báo ở Saigon kể chuyện ngôn ngữ trao đi của máy bán và của computer. Nếu không biết từ đây là ngôn ngữ nói về máy điện toán thì nhiều người sẽ nghĩ rằng đây là chuyện tầm thường. Này nha, đây là tôi ông khách nói với cô bán hàng:

Chuyện phiếm ngày tết: MẸ NG TẾT CON CẬP

Tác Giả: Trà Lũ

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 19:26

- Cô , tôi thấy cái phở nộm mà cô không ăn kìa phải cái phở nộm mà cô ăn thì sao đã xẩy ra. Cái trung tâm mà cô ăn thì tôi đi và xui xẻo.
- Ừ ừ, anh đừng nói vậy, phở nộm mà em rất thích, nhiều khách hàng đã khen mà. Em biết anh sợ hải lòng
- Không đâu, thôi có sao
- Thì em xin hỏi anh, anh có cái tết và kích hoạt đúng mà không ?
- Có chứ, tôi làm đồ mĩ thuật mà
- Vậy xin anh cho em coi cái phở nộm mà anh nào

Cô B.95 nghe đến đây thì lên tiếng: Các bác ơi, các bác đang nói chuyện gì vậy? Tôi nghe Bác không ra Bác, Nam không ra Nam, tôi chỉ hiểu gì cả. Chị Ba Biên Hòa đáp ngay: Đồ t khoát không phải là tết Nam, cũng không phải là tết Bác, đây là ngôn ngữ thông dụng mà con cháu chúng ta đang nói hàng ngày, đừng sợ chị đừng sợ ông. Xưa thì khốn khổ, đăng ký, nhốt trí, tham quan, nay thì cái tết, xỏ lý, phở nộm, phở nộm. Cái đĩa này mai mà tôi vẽ lên Hà Nội thì có còn ngôn ngữ thông dụng.

Ừ thì chị nói ra đi chứ gì quan trọng, cô B.95 cười hi hi: Mà sao bây giờ có ông Tết Hoè vậy, các bác không nói chuyện sao nữa à ?

Anh John lên tiếng ngay: Có chứ bác, bây giờ vui quá, thay vì chuyện thì sợ, cháu xin đồ mĩ thuật tuốt cả làng mà tôi bài thơ mĩ thuật và thơ mĩ thuật. Chị bài này sợ là kim châm nam cho hỏi sợ vẽ trong năm con cạp này. Tôi chỉ xin đồ mĩ thuật để an lòng:

Là đàn ông thì là mê rùa chén
Mà lau nhà và háo hức lau xe
Là đàn ông là rùa cạp đi và vẽ
Nhanh nhẹn chứ y ra đi làn đi nón
Dịu dàng ngời bẽn lẽn bàn tay năm ngón
Hỏi nàng xem có dùng nĩa cam không
Ừ thì trong khi nàng chân co chân duỗi
Ta tung tăng vào bếp mà làn
Lấy các thức bày ra bàn
Nĩa cạp thì ng này xỏ vào ngăn gia vị
Hành tím này xỏ vào giã ớt khô
Đuôi heo này thì bẻ vào tô
Còn rau sống bẻ vào thau rùa sếch

...

Chuyện phiếm ngày tết: MẸ NG TỐT CON CỐP

Tác Giả: Trà Lũ

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 19:26

Anh John còn đang đỡ nhỡ cốm thì Chi Ba Biên Hòa nói to: Nồi bánh chốm đã chín, xin dân làng chuộm bở rở bánh. Không khí làng bốm chốm sôi đốm ng hốm lên. Thế mà đã gốm giao thốm a rốm i. Ông Tốm Hoè chốm huy viốm cốm y bánh tốm trong nốm i ra, rốm i vốm i vốm quay vào chuộm nốm bốm bàn thốm tốm tiên. Bàn thốm đốm cốm ông thiốm tốm pốm giốm a phòng khách. Ông thốm tốm chu đáo, bài vốm giốm a bàn thốm nốm nốm đốm chốm vàng màu kim nhũ. Nét bút cốm a ông thốm tốm chân phốm ng. Ông ghi tên tốm tiên cốm a mốm i dân làng. Hai bên là hai cây nốm nốm hốm ng thốm tốm nốm. Trốm cốm mốm tốm bài vốm là lốm hốm ng, đĩa trái cây' cốm u đốm xốm i', rốm i hai cốm pốm bánh chốm ng, mốm tốm pốm a Chú Paul do ông Tốm Hoè mang tốm miốm nốm tây sang, mốm tốm cốm pốm vốm a nốm u trong nốm i vốm tốm ra.

Đúng giốm giao thốm a, cốm Chánh tiên chốm đốm ng giốm a, dân làng vây chung quanh. Cốm trốm nhốm trốm ng thốm p hốm ng vái tốm rốm i lốm nốm tiốm ng cốm u xin cho quê hốm ng Viốm tốm Nam hoà bình thốm nhốm vốm ng, chóng hốm tốm nốm CS, toàn vốm nốm lãnh thốm , cho dân làng đốm cốm an lốm cốm và thốm ng yêu nhau trốm nốm đốm i. Sau đó cốm trao cho mốm i ngốm i 3 que hốm ng. Ai cũng lâm râm khốm nốm vái vốm i lốm i tâm ngướn riêng.

Lốm nghi cúng tốm đã xong, bây giốm đốm nốm phốm nốm chúc tốm tốm. Cốm Chánh tiên chốm đốm cốm mốm i ngốm i xuốm ng đốm dân làng chúc tho, Cốm Chánh gốm tốm đi. Thế là phốm nốm nghi lốm đã xong, Dân làng quay vào chúc tốm tốm lốm nốm nhau. Phốm nốm này thốm cốm là cốm mốm đốm ng. Cốm B.95 nói không ra lốm i. Đốm nốm phốm nốm lì xì, Cốm Chánh mốm ng tuốm i mốm i ngốm i mốm tốm bao thốm màu đốm. Bao thốm này là do ông ODP làm sốm nốm cho cốm. Trong bao thốm mốm u đốm này không có tiốm nốm nhốm ng có mốm tốm mốm giốm y cũng màu đốm, trên đó in 100 chốm PHốm C. Các cốm biốm tốm mốm thiốm p 100 chốm này chốm. Cốm Chánh bốm o: Có PHốm C là có tốm tốm cốm. Giàu sang phú quý mà không có phốm cốm thì kốm nhốm không, quướn cao chốm cốm trốm ng mà không có phốm cốm thì kốm nhốm không, sốm ng thốm 100 tuốm i mà không có phốm cốm thì kốm cũng nhốm không.

Anh John lốm nốm đốm u tiên có tốm mốm thiốm p in 100 chốm Phốm cốm thì thích lốm m. Anh bốm o chốm Phốm cốm thốm ng đốm chốm ra Anh vẫn là Happiness, nhốm ng có lốm nên đốm chốm là Blessing thì hay hốm n. Ngốm i Bốm c Mốm a chúc nhau: God bless you. Đốm cốm Thốm ng Đốm chúc phốm cốm lành tốm cốm là đốm cốm hốm tốm mốm i sốm. Lốm i chúc y gốm nốm đây đốm cốm viốm tốm khác đốm i, nhốm sau: Be blessed and be a blessing to others. Xin nốm nốm Trên chúc lành cho bốm nốm, và bốm nốm hãy là phốm cốm lành cho ngốm i khác nốm a. nốm Trên này có thốm là Thiên Chúa, là Đốm cốm Phốm tốm, là Tốm Tiên.

Ông Tốm Hoè thêm câu chốt: Trong tiốm ng Phốm cốm có tiốm ng cốm i đốm y nha.

Kính chúc đốm cốm giốm năm mốm i đốm y phốm cốm lành và đốm y tiốm ng cốm i.

Chuyến phi hành ngày tết: MÙNG TẾT CON CỎ P

Tác Giả: Trà Lũ

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 19:26

Món quà đầu năm:

ĐY TI NG C I ĐY KI N TH C

Nhà Xuất Bản HOA Lũ hân hạnh giới thiệu

2 sách mới của Nhà Văn TRÀ LŨ, tác phẩm thể 11 và 12 vừa phát hành:

MI N Đ T AN L C

Những chuyến vui tết i dĩ d m nh t trong m y năm qua
và

500 CHUY N C I

những chuyến tìm u lâm đông tây kim c ch n l c,
khác với 300 Chuyến C i đã xuất bản năm 2001

Giá sách và bưu phí mới cụn:

-g i trong Canada: 25 Gia kim (hay 23 M kim)

- g i t Canada sang Hoa K : 28 Gia kim (hay 26 M kim)

- g i t Canada đi các n c khác: 33 Gia kim (hay 30 M kim)

Ngân quỹ xin đ : TRÀ LŨ, 113 Kennedy Ave, Toronto, Ontario M6S 2X8 Canada

Đây là hai viên thuốc tiên làm th giản c tâm th n c th ch t

Đây cũng là món quà trang nhã và đ p nh t

đ t ng thân nhân và b ng h u nhân đ p Giáng Sinh và Năm mới.

Xin cho chúng tôi tên và địa ch .